

ברכות מו. (שוו מסוף הצלחות) עד מז: (ש5)

ביאורי מושגים

פדיון מעשר שני - אדם שפודה הקדש של אדם אחר משלם את שווי החփע בלבד. אדם שפודה הקדש שהוא הקדש או מעשר שני שלו - משלם בנוסף לשווי החփע (הקרן) גם חומש. כמשמעותם את החומש, מחשבים גם את החומש עצמו וכן צריך לשלם 25% מהקרן שהם 20% מסך התשלומים כולל החומש. החומש איננו נחשב כעיקר הפדיון. לכן אם מישחו הפריש רק את הקרן בלי החומש החփע פדיון.

כלי דרך ארץ

1. מכבים את הגול להכנס רק במקום שם היו גרים בו היה מתחייב במצווחה - ולא בדרך (מן הטורה) ובಗשרים (מן הסנה) ובמים אחרים (זה נראה כזולו).
2. אין רשאים האוכלים לאכול עד שהמברך על הלוחם יטעם.
3. שניהם שאוכלים ממתינים אחד לשני כשאחד עושה הפסקת שתייה, שלושה לא צריכים.
4. הבוצע צריך לחכות שכולם (או רובם) יענו אמן לפני שהוא מתחילה לבצע.

להיכן חזר:

- אבי:** להתחלה.
רבנן: למקום שהפסיק.

הלכה כרבנן

מיוה זה שחוזר :

עניית אמן

אין עוניים אמן חטופה - שעונה אותה לפני שהמברך גמר את ברכתו.
 ולא אמן קטופה - שימושית אותן מה'אמן'.
 ולא אמן יתומה - שעונה אמן בלי לשם עת הברכה עצמה.
 וכן לא יאמר את הברכה במהירות.

דיני זימון נוספים

שניהם שאכלו והצטרף אליהם שלישי שסימנו: אם עקרונות הם מעוניינים להמשיך לאכול (אם יביאו להם מאכל אטרקטיבי) - הוא יכול להצטרף אליהם לזמן.
מי מוכבד בזימון: רב אחא: מי שהיה בעיקר הסעודה. **תלמידי רב:** האדם החשוב. **הלכה נפסקה: האדם החשוב.**

ציטוט מהמשנה

הcheidוש לגבי מעשר ראשון הוא
 במקרה שבו הלו נטל את המעשר
לפני שהtabואה התהייבה בתרו"ם
 (לפני שנגמרה מלאכתה).
 במקרה זה פטור הלו מהפריש
תרומה גדולה והוא יכול להסתפק
ב הפרשת תרומת מעשר.

אכל דמאי, מעשר ראשון
 שניתלה תרומותיו, ומעשר שני
 והקדש שנפדו -
 כל אלו נחשבים אכילת היתר
 והוא יכול להצטרף לזמן.

אמנם יש חובה להפריש תרו"ם על
 דמאי, אבל כיוון שדיםאי מותר
 לעוניים, וכיון שהוא יכול להפקיד
 את נכסיו ולהיות עני אין זה נחسب
 אכילת אסור מובהקת.

הcheidוש לגבי מעשר שני שנפדה הוא
 במקרה שבו הוא לא הפריש את
 החומש אלא רק את הקרן.